

MÜCADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete1990
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

26 Ağustos 2026 S.126

Kürt Halkı Yalnız Değildir!

2 Topyekün Dünya Savaşına Doğru!

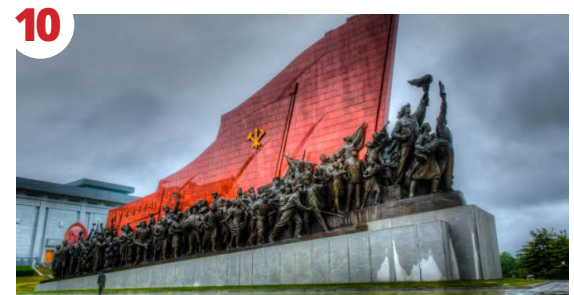
5 İşçi Düşmanlığına Son

6 NATO Tutsaklarına Özgürlük!

9 Sesimizi Yükselteceğiz

10 KDHC-ABD Ve Savaşlar Üzerine

Bir avuç faşistin saldırıları karşısında çözüm, halkların mücadele birliğini geliştirmektir. Kürt ve Türk işçiler, şimdi her yerde kapitalistlere, patronlara karşı birlikte mücadele ediyorlar. Grevlerde, direnişlerde, eylemlerde bu birlik her gün yeniden ve yeniden örülüyor. Türkiye işçi sınıfı tıpkı geçmişte olduğu gibi, Zonguldak-Botan mücadele zincirini yeniden ve daha güçlü biçimde oluşturmalıdır.

Devamı 2. sayfada...

Kürt Halkı Yalnız Değildir!

Manşet

Faşist devlet ve faşist partiler, bir kez daha sivil faşistleri sahneye çıkarıyorlar. Geçmiş yıllarda Balıkesir’de, Antalya’da, Ordu gibi Karadeniz’in çeşitli illerinde Kürt emekçi halkına, yoksul “mevsimlik işçilere” karşı tanık olduğumuz linç girişimleri şimdi tekrar sahneleniyor.

Şovenizm, ırkçılık bizzat faşist partiler ve devlet görevlileri tarafından kışkırtılıyor, lümpen, serseri, toplumun en yozlaşmış kesimleri bu ırkçı, şoven duygularla yoksul Kürt işçilerin üzerine salınıyor.

İlk örnek 21 Ağustos’ta Zonguldak’ın Alaplı ilçesinde ortaya çıktı. Nüfusunun çoğunu işçilerin oluşturduğu, fındık üreticiliğinin balıkçılıkla birlikte öne çıktığı bu ilçede, birkaç faşist, fındık toplamak için ilçeye gelen mevsimlik Kürt tarım işçilerine saldırdı. 70’e yakın işçi ve ailesi iki gün üst üste faşistlerin saldırısına uğradı.

Zonguldak Valisi, önce saldırı haberini yalanladı. Saldırının kanıtlarının ortalığa saçılmasından sonra durumu kabul etmek ve soruşturma açıldığını açıklamak zorunda kaldı. Bu bile tek başına, faşistlerin nasıl da devletin himayesinde olduğunu göstermeye yeter.

Bu saldırıdan bir gün sonra Mardin’den Düzce’nin Gümüşova ve Cumayeri ilçelerine yine fındık toplamak için giden Kürt işçiler faşistlerin saldırısına uğradılar. İşçilerin oturdukları eve gelen faşistler, bıçaklı tehditler savurarak işçilere ilçeden ayrılma kararını söylediler.

Tam da aynı günlerde, faşist partilerin bir kısmı Ankara’da bir araya geliyor, ittifak görüşmeleri yapıyor ve ırkçı-şoven histeriyi köpürtmeye çalışıyorlardı. Faşist devletin ve siyasi iktidarın “çözüm süreci” dedikleri şeyi sürdürürken ırkçı-şoven kitleyi “yatıştırmak” için yaptıkları açıklamalar da, esasında faşist kitleyi bu saldırılar için motive ediyordu.

Bu tür faşist saldırılar arkalarında devlet gücü olmadan, münferit, kendiliğinden, rastlantı sonucu ortaya çıkmaz. Bu tür faşist saldırılar, genellikle “yukarı” ile bağlantılı, “yerel” güçler tarafından organize edilir. Devlet aleyhinde en ufak bir olayda ortalığı ayağa kaldıran “yetkililerin” bu saldırılar karşısında gösterdikleri “soğukkanlılık” buna işarettir. Ne Devlet Bahçeli’den, ne dinci faşist iktidarın başından, ne de Özgür Özel’den en ufak bir tepki, bir açıklama gelmedi.

Bir avuç faşistin saldırıları karşısında çözüm, halkların mücadele birliğini geliştirmektir. Kürt ve Türk işçiler, şimdi her yerde kapitalistlere, patronlara karşı birlikte mücadele ediyorlar. Grevlerde, direnişlerde, eylemlerde bu birlik her gün yeniden ve yeniden örülüyor. Türkiye işçi sınıfı tıpkı geçmişte olduğu gibi, Zonguldak-Botan mücadele zincirini yeniden ve daha güçlü biçimde oluşturmaktadır.

İki ülkenin, Türkiye ve Kürdistan’ın işçileri, emekçileri, yoksul kitleleri bu mücadele birliğini örmek, oluşturup geliştirmek için sıfırdan başlamıyorlar. Arkamızda geçmiş on yılların zengin mücadele birikimi var. Daha önemlisi, yaşamın kendisi, iki ülkenin emekçi halkları, işçileri, yoksul kitleleri arasında mücadele birliği için gereken koşulları üretiyor. Yoksul, emekçi Kürt halkına saldıran Türkiye işçi ve emekçileri değil, bir avuç faşisttir. İki ülkenin işçi ve emekçileri ise her yerde baskı ve sömürüye, açlık ve sefaletle karşı birlikte mücadele ediyorlar.

Faşist devletin desteğindeki sivil faşistlerin Kürt halkına, yoksul emekçilerine, işçilerine karşı kışkırtmaya çalıştıkları şoven histeriyi; iki halk arasında yaratmaya çalıştıkları uçurumu boşa çıkartacağız.

Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği!

Topyekün Dünya Savaşına Doğru! Cesaret Edecekler Mi?

Editör

NATO, Rusya’ya karşı başlatacağı topyekün bir dünya savaşına hazırlandığını, bunun planlarını ve somut askeri hazırlıklarını yaptığını artık gizleme ihtiyacı duymuyor. Son olarak Alman BILD gazetesi, bu anti komünist saldırgan askeri ittifakın “NATO Kara Savaşı Konsepti” (Nato Land Warfighting Concept) adı altında resmi bir strateji geliştirdiğini ifşa etti. BILD’in haberi kısaca [şöyle](#):

“Amerikalı Binbaşı Andrew Pingrey öncülüğünde geliştirildi. Planın ilk aşaması, Rusya’nın Baltık Denizi’ndeki stratejik bölgesi olan Kaliningrad bölgesindeki hedeflere odaklanıyor. NATO’nun öncelikli amacı, Rus savaş uçakları, füzeleri ve insansız hava araçlarını (İHA) etkisiz hale getirmek.

İkinci aşamada, Rusya ve Belarus sınırları boyunca bir “otonom bölge” kurulması öngörülüyor. Bu bölgede ağırlıklı olarak İHA’lar ve otonom askeri teçhizat faaliyet gösterecek.”

NATO’nun evdeki hesabının çarşıya uyup uymaya çağı şimdilik konumuz dışı. Dikkat çekmek istediğimiz nokta, emperyalist devletlerin NATO ittifakı çerçevesinde topyekün bir dünya savaşına ciddi biçimde hazırlandıklarıdır.

Bu hazırlıklar yeni değil elbette. 2020’li yılların başından beri emperyalist devlet ve hükümet başkanlarının, askeri yetkililerinin bu yönde açıklamalar yaptıklarını biliyoruz. Bugünün dünden farkı, hazırlıkların artık son derece somut ve açıktan, gizlenme ihtiyacı duyulmadan; karşı tarafı, özellikle Rusya’yı provoke edecek biçimde yapılıyor olmasıdır.

Bu provokatör devletlerin başında, 2. Dünya Savaşı sırasında da aynı uğursuz rolü oynayan Polonya geliyor. Polonya’yı, sahibinin peşinde koşarken, küçük finolar gibi durmadan sağa sola havlayan üç Baltık devleti izliyor. Başkaplan diyebileceğimiz ABD ve onun etrafındaki elle tutulur askeri güce sahip emperyalist devletler ise nispeten daha sessiz. Polonya’nın, deyim uyuysa, bütün mahalleyi ayağa kaldıran naralarına bir örnek:

“Depolarımız, tahkimatlarımız ve güçlendirmelerimiz hazır. Gerekirse doğu sınırındaki tüm sınır geçişlerini kapatmaya hazırız. Bunun için gerekli teknik ekipmana sahibiz. Bu, daha önce hiç olmadı”

Hafriyat kamyonu markasını çağrıştıran soyadıyla (Kamysz) Polonya Savun-

ma Bakanı, dünyayı kana boğacak bir savaşın çıkırtkanlığını işte böyle yapıyor. Dikenli teller, hendekler, beton bariyerler, çitler, arazi şekillendirmeleri, depolar, tahkimatlar vb vb. oluşan "savunma" hatlarına "Doğu Kalkanı" adını vermişler. Okur yanlış anlamasın, bu savaş çıkırtkanı provokatör, Polonya'nın askeri, teknik, üretim vb vb. gücüne güvenerek böyle konuşuyor değil. Güvendiği güçler İngiltere, Fransa, Almanya gibi emperyalist efendileridir. ABD emperyalizmi ve bunların toplamını ifade eden NATO elbette işin başında geliyor.

Ama, baş kaplanın ayakları dibinde, gelene gidene havlayan bu küçük finoların güvendikleri dağlara kar yağıyor, haberleri yok. ABD emperyalizmi, Siyonist İsrail'le birlikte İran'a karşı açtıkları savaşta aldığı yenilgi sonrası, savaştan çıkış yolu arıyor. Siyonist İsrail'i sormaya gerek yok. O şimdi, kuyruğunu kıstırmış şekilde, çekildiği köşesinde gücünün yettiği Lübnan'a hırlayıp duruyor; o kadar. ABD ise, bir yandan her tarafta savaş kışkırtırken beri tarafta kendi başlattığı savaştan çıkış yolu arıyor. ABD Genelkurmay Başkanlığı tüm mesaisini bu çıkış yolunu bulmaya harcıyor şimdilerde.

Yine de ABD, dünyaya meydan okumayı elden bırakmıyor. ABD Hazine Bakanı Bessent, aslında ABD'nin askeri güçsüzlüğünü itiraf anlamına gelen sözler söylerken dünya devletlerine "Ya bizimlesiniz ya da bize karşısınız" diye meydan okuyor. Bessent, İran'a uygulayacakları kapsamlı ekonomik baskının, bu devlete karşı

yeniden büyük çaplı askeri operasyonlar düzenlemelerine gerek bırakmayabileceğini söylüyor. Türkçesi, askeri olarak yenildik, şimdi ekonomik gücümüzü kullanacağız diyor ve diğer devletleri bu ekonomik baskıyı boşa çıkaracak şekilde İran'la ilişki kurmamaları yönünde uyarıyor: "Ya bizimlesiniz ya da bize karşısınız".¹

Bu meydan okumayı biz, çeyrek asır öncesinden de hatırlıyoruz. 2001'de W.George Bush, "İkiz Kuleler" provokasyonundan hemen sonra, dünyaya aynı sözlerle meydan okumuştı: "Her ulus, her bölge, şimdi karar verme zamanıdır. Ya bizimlesiniz ya da teröristlerin yanındasınız." Bu, ABD'nin dünya işçi sınıfı, emekçi halkları, devrimci güçleri ve sosyalist devletlerine karşı yapılmış küresel iç savaş ilanıydı. Hemen arkasından Afganistan işgali, arkasından Irak işgali başlatılmıştı.

Sonuç? Yirmi küsur yıl sonra bile olsa, Afganistan'dan işbirlikçileriyle birlikte helikopter ve uçakların kanatlarına yapışarak, arkalarına bakmadan kaçtılar. Irak'tan, bu yılın Eylül ayı sonuna kadar taşı-tarağı toplayıp gidecekler. İlk meydan okumanın sonu, biraz zaman almış olsa da, işte böyle trajik bir sonla noktalandı.

Ya şimdiki meydan okuma? ABD Hazine Bakanı Bessent, askeri meydan okuma yapmaya korkuyor. Çünkü İran'daki yenilgi, rezil bir yenilgi oldu. ABD, savaşa gerekçe yaptığı iddia ve taleplerini şimdi bir bir ya geri çekiyor ya da yumuşatıyor. İşte CNN'in bir yorum/haberini:

"Savaşın ilk dönemlerinde Trump ve yönetimi İran'ın tamamen

teslim olması, rejim değişikliği, nükleer silah edinmesinin engellenmesi ve bölgedeki müttefiklerine verdiği desteğin sona erdirilmesi gibi kapsamlı hedeflerden söz etmişti. Ancak Haziran ayında varılan mutabakat, bu taleplerin yalnızca küçük bir bölümünü içerdi."

Peki taleplerdeki bu gerileme; askeri tehditten, savaşla yakıp yıkmaya tehdidinden ekonomik yaptırım tehdidine doğru bu geri adım neden? Bunun yanıtını yine ABD menşeli 15 Ağustos tarihli bir haberdan vermiş olalım:

"ABD'li denizcilerin savaş için görevlendirilen birçok savaş gemisinde 'aç ve intihar eğilimli' oldukları bildirildi:

İran'a karşı savaşta görev yapan ABD uçak gemilerindeki kötüleşen koşullar nedeniyle birçok denizcinin denize atlayarak intihar girişiminde bulunduğu bildirildi.

ABD Donanması'na ait çeşitli uçak gemilerinde görev yapan denizciler, ABD'nin İran'a karşı yürüttüğü savaşı desteklemek amacıyla uzun süren görevlendirmeler nedeniyle ruh sağlığı sorunları yaşıyor ve yiyecek ve su da dahil olmak üzere temel yaşam ihtiyaçlarında kıtlık çekiyor."

ABD her yerde savaş istiyor ama kolunu kaldıracak mecali yok. Vekillerini harekete geçirmeye çalışıyor ama onlar da başkaplanın önden yürümesini bekliyorlar. Hepsi topyekün bir savaş için can atıyor ama bu yönde attıkları her adımda bacakları titriyor.

Bakalım cesaret edebilecekler mi? Bütün sorun bu!

¹ **Ya bizimlesiniz ya da bize karşı**, siyasal iletişimde durumları kutuplaşmış tasvir etmek ve olaya karışmadan tanıklık edenleri kendi tarafına çekmeye zorlamak için kullanılan bir ifadedir. Bu ifadede, ittifaka katılmayanlar düşman kabul edilir. 11 Eylül saldırılarından sonra organize edilen Terörizmle Savaş kampanyasında ABD Başkanı George W. Bush'un söylediği "Her ulus, her bölge, şimdi karar verme zamanıdır. Ya bizimlesiniz ya da teröristlerin yanındasınız." açıklaması bu ifadeye örnektir.

İşçi Düşmanlığına Son Verilsin

Tüm İş Konfederasyonu'na bağlı Katsaş Sen, TSS İş ve Yapı Yol-İş Sendikası, eylemlerinin 115. Açlık grevlerinin 13. gününde olan Ağaç AŞ işçilerini 23 Ağustos günü ziyaret etti.

Belediye önüne pankart açarak sloganlarla yürüyen sendika üyesi işçiler, belediye ana giriş önünden seslenerek "işçi düşmanlığına son verilmesi ve Ağaç AŞ işçilerinin ise iadesinin sağlanması" çağrısı yaptı.

Daha sonra eylem alanında Ağaç AŞ işçileri ile buluşan işçiler adına Katsaş Sen Genel Başkanı Şahin Başaraner konuşma yaparak "Bursa'da direnen enerji işçilerinden, Ankara'da madencilere, İstanbul'da Ağaç AŞ işçilerine, inşaat işçilerine kadar işçiler mücadelecilerle yan yana yer alıyorlar. Sarı sendikaların, işbirlikçi sendikaların, işçi düşmanlarının canına ot tıkayacağız." dedi. Ağaç AŞ işçilerinin işlerine döneceğini, işçi sınıfının kazanacağını belirten Başaraner, "Yaşasın Ağaç AŞ Direnişimiz" sloganıyla sözlerini sonlandırdı.

Daha sonra söz alan Yapı Yol-İş Genel Başkanı Mustafa Adnan Akyol, "İnşaat işçileri olarak buradan belediyeye sesleniyoruz! Oturduğunuz binayı biz yaptık eğer Ağaç AŞ işçileri isterse, talepleri kabul edilmezse yıkmasını da iyi biliriz." diyerek inşaat işçileri olarak Ağaç AŞ direnişini sahiplendiklerini belirtti.

Eylem alanında şiirler okuyarak sohbet eden farklı sektörlerden işçiler, dayanışma fotoğrafı verdi

Ağaç AŞ İşçilerinden Haber Var!

Eylemlerinin 117. günü olan 24 Ağustos günü İBB yönetimiyle işçi temsilcisi, sendika yetkilileri bir görüşme gerçekleştirdi. Görüşmenin olumlu geçmesi üzerine işçiler, iyi niyet göstergesi olarak 117 gündür devam eden eylemlerine bir hafta ara verme kararı aldılar.

Ağaç A.Ş. İşçileri Eyleme Ara Verdi

BTO-SEN ve İBB Çalışanları Derneği ile birlikte 25 Ağustos günü Saraçhane Parkı'nda yapılan açıklamaya KATAS-SEN, Yapı Yol-İş, TSS-İş, Enerji-Sen, Nakliyat İş, Birleşik Metal İş, DİSK Emekli-Sen, Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), Emekçi Kadınlar (EKA)'nın da aralarında bulunduğu pek çok emek ve meslek örgütü, devrimci örgüt ve siyasi parti katılarak destek verdi.

Açıklamada 24 Ağustos günü Birleşik Tarım Orman İşçileri Sendikası (BTO-SEN) yetkilileri ve Ağaç A.Ş. direnişçilerinin sözcüsü Kezban Karlık, DİSK/Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun da katılımıyla İBB yetkilileri ile bir görüşme gerçekleştirdiklerini belirtti.

Görüşmede, direnişin başından bu yana dile getirdiği temel taleplerini ve İdare'nin değerlendirmelerinde hatalı buldukları yaklaşımları doğrudan aktardıklarını, başta Sayın Özgür ÖZEL ve Sayın Nuri ASLAN olmak üzere tüm süreçlerde dile getirdikleri iki temel talebi yineledi.

"Temel taleplerimiz güvenlik soruşturması ve arşiv araştırması kapsamında yapılacak değerlendirmelerde masumiyet karinesinin esas alınması, isimlerimizin lekelenmeme hakkının gözetilmesi, her bir arkadaşımızın durumunun kurul tarafından yeniden değerlendirilmesi ve bu değerlendirme sürecine temsilcilerimizin katılımıdır" diyen Karlık, sürecin olumlu ilerlemekte olduğunu ancak henüz tamamlanmadığını ifade etti.

Karlık "Şu aşamada beklentimiz, görüşmede karşılık bulan hususların somut olarak hayata geçirilmesi ve başlayan bu sürecin tüm arkadaşlarımız açısından hakkaniyetli, olumlu ve kalıcı bir çözümle sonuçlanmasıdır" dedi.

Bundan sonraki süreci de aynı dikkat ve sorumlulukla takip edeceklerini ve tüm emek dostlarını bilgilendirmeye devam edeceklerini söyleyen Karlık "Umuyoruz ki görüşmede karşılık bulan hususlar somut olarak hayata geçirilecek ve yeni bir eylem süreci başlatmamıza gerek kalmayacaktır" diyerek, direniş boyunca destek veren tüm emek dostlarının büyük katkısı olduğunu vurguladı.

9 Saat Deyip 18 Saat Çalıştırdılar

Bodrum Yalıkavak'ta bulunan Xuma Beach'te çalışan OTİS üyesi 16 işçi ödenmeyen haklarını istedikleri için Kod-25 ile işten çıkarıldı. İşçiler 24 Ağustos günü çok sayıda emek dostunun katılımıyla basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasını okuyan Ali Samet Güleç, Bodrum Yalıkavak'ta faaliyet gösteren Serka Turizm A.Ş. (Xuma Beach) bünyesinde çalışan turizm işçileri olarak, katlanılamaz hale gelen ağır çalışma koşullarına ve ödenmeyen fazla mesailere karşı anayasal haklarını kullandıklarını ve direnişe geçtiklerini belirterek *"Bugün kamuoyu baskısı ve haklı direnişimiz karşısında işveren işçi maaşlarını yatırmış, bordrolara içeriği net olmayan 'fazla mesai' ve 'prim' kalemleri eklemiştir. Ancak bu muğlak ödemeler, aylardır sürdürülen ağır sömürüyü ve yapılan hukuksuzlukları örtmeye yetmemektedir"* dedi.

İşçilerin en temel taleplerine kulak tıkayan Xuma Beach patronunun çözümü, işçileri İş Kanunu Madde 25/II (Kod-25/II) bahanesiyle tazminatsız şekilde sokağa attığını ve sosyal medya paylaşımlarıyla kamuoyunu yanılt-

makta bulunduğu işaret eden Güleç, işçilere evrak imzalatmak isteyen yöneticilerin dahi "Bizim haberimiz yok, avukat yazmış" diyerek arkasında durmadığı bu fesihlerin tamamen asılsız olduğunu vurguladı.

Güleç, Xuma Beach işçileri olarak taleplerini ise şöyle sıraladı:

1-Kod-25/II Hukuksuzluğu Derhal Kaldırılmalıdır.

2-Geçmişe Dönük Bütün Mesai Hakları Ödenmelidir.

3-Tazminat Hakları Teslim Edilmelidir.

4-Öğrenci Arkadaşımızın Stajı Onaylanmalıdır.

Sana Huzur Vermeyeceğiz Mehmet Ulusoy

İstanbul'da faaliyet gösteren Melek Hotels Moda işçileri 13 aydır gasp edilen haklarının ödenmesi talebiyle 20 Ağustos günü otelin önünde bir araya geldi.

DISK'e bağlı Dev Turizm-İş Sendikası'nın çağrısıyla gerçekleşen eylemde "Hakkımızı Ver Mehmet Ulusoy!" pankartı açılarak "İşçiler açken Patronlara Huzur Yok!", "Turizm İşçisi Köle Değildir!", "Melek Otel İşçisi Yalnız Değildir!" sloganları atıldı.

Mehmet Ulusoy'un sahibi olduğu otelde çalışan 4'ü kadın 6 işçinin 13 aylık ücret ve tazminatları ödenmedi. İşçilerin toplam alacağı faizle birlikte 11,9 milyon TL'ye ulaştı.

Bu süreçte otel bir başka kişiye devredildi, fakat devir işlemi farklı bir şirket üzerinden yapıldığı için yeni patron işçilere olan borcu üstlenmedi. Devir işleminin ardından işçilerin otelle ilişkisi kesildi. Yaklaşık 1,5 yıl geçmesine rağmen Melek Hotels Moda işçileri, ödenmeyen ücretlerini, tazminatlarını ve diğer sosyal haklarını alabilmiş değil. İşçilere bu mağduriyet yaşatılırken, Mehmet Ulusoy dünyanın lüks tatil mekanlarında görüntüler paylaşıyor.

Ödenmeyen ücretleri, tazminatları ve diğer sosyal hakları için mücadele eden işçiler adına yapılan konuşmada, *"Biz geçim derdiyle boğuşurken sana huzur vermeyeceğiz."*

Tüm haklarımızı alana kadar iki elimiz senin yakanda olacak Mehmet Ulusoy!" denildi.

Dev Turizm-İş Sendikası Genel Sekreteri Gökhan Aslan, Melek Otel'in tekil bir örnek olmadığını,

turizm sektöründe benzer mağduriyetlerin yaygın bir şekilde yaşandığını belirterek, turizm işçilerini düşük ücretlere, ağır çalışma koşullarına, tacize, mobinge, şiddete karşı örgütlü mücadeleye çağırdı.

NATO Tutsaklarına Özgürlük!

Mücadele Birliği Platformu, İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın açıklaması düzenleyerek, NATO Zirvesi sürecinde tutuklanan Mücadele Birliği Platformu'ndan tutukluların durumuna ve karşı karşıya oldukları hak ihlallerine değindi.

Platform adına açıklamayı okuyan Özlem Oral, NATO Zirvesi sürecinde ve öncesinde tutuklanan, bugün hala cezaevinde bulunan çok sayıda insanın, zindanlarda her tür insani haklarından mahrum kaldığını anlatarak, baskı altında tutulnlardan biri olan Mücadele Birliği Platformu Temsilcisi Muhammed Hizmetçi'nin durumuna değindi ve 19 Haziran'dan bu yana Silivri zindanında tutulduğunu, kendisine gönderilen hiçbir kitabı alamadığı ve dış tedavisi için kullanmak zorunda olduğu dış plaklarının kendisine verilmediğini dile getirdi.

Aynı dosyada tutuklanan Yapı Yol İş Sendikası Örgütlenme Sekreteri Ergül Çiçekler'in ise aynı cezaevinde 6 kişilik hücrede 14 kişi ile birlikte tutulduğuna değinerek "28 yılını zindanda geçirdiği için yaşadığı rahatsızlıklardan dolayı kullanması gereken raporlu ilaçları alamıyor; tedavilerine hapiste olduğu müddetçe devam edemiyor." dedi. Cezaevinde bulunduğu sürede çok sayıda kitap ve şiir yazmış olan Ergül Çiçekler'in, kendisine gönderilen kitapları alamadığı da vurgulandı.

Açıklamada kadın tutsakların çoğunun tutulduğu Bakırköy Kadın Cezaevi'ndeki koşullara da değinilerek hiçbir derginin alınmadığı Bakırköy'de, görüşücü olmak için başvuruların da kabul edilmediği hatırlatılarak, "Songül Yücel, Genel Yayın Yönetmeni olduğu Önsöz Dergisi'ni

alamıyor. Aynı şekilde çizimleri grafik roman ya da kapak tasarımı olarak yayınlanan çizer Sena Şat da Önsöz Dergisi başta olmak üzere hiçbir dergiye ve süreli yayına ulaşamıyor." denildi.

Eskişehir L Tipi Kapalı Cezaevi'nde keyfi koğuş aramalarına tepki gösteren Yağmur Tokca'nın görüş yasağı aldığı, görüşücü taleplerinin de kabul edilmediği, final sınavlarına giremedikleri için okul hayatlarının da riske girdiği vurgulanan açıklama, "Bugüne kadar emperyalistlerin ve onların işbirlikçi devletlerinin hiçbir saldırısı, zindanları, zindanlardaki baskıları işçileri, emekçileri, öğrencileri, devrimcileri yollarından alıkoyamadı. Bugün de bu yaptıkları, bu vermeye çalıştıkları gözdağı, bir işe yaramayacak." denilerek sonlandı.

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) adına konuşan Özge Topci de "Görüşücü talepleri de kabul edilmeyen üç devrimci öğrenci, okulda final sınavlarına giremedikleri için eğitim hayatları riske girmiş durumda. Cezaevinde kitap, dergi ve süreli yayınlara erişim engelleniyor; tedavi ve temel ihtiyaçlar karşılanmıyor.

Bugüne kadar emperyalistlerin ve onların işbirlikçi devletlerinin hiçbir saldırısı, zindanları, zindanlardaki baskıları işçileri, emekçileri, öğrencileri, devrimcileri yollarından alıkoyamadı. Bugün de yaptıkları, vermeye çalıştıkları gözdağı bir işe yaramayacak." dedi.

Devrimci öğrencilerin açıklaması, "Yoldaşlarımız zindanlarda anti emperyalist mücadeleyi yükseltmeye devam ederlerken, bizler o mücadeleyi sokağa taşıyanlarız. Zindanları yıkacak olan bu mücadelenin gücüdür. Bizler de tüm tutsak yoldaşları ve mücadele arkadaşlarımızı selamlıyor, yaşasın anti emperyalist mücadele diyoruz." denilerek

sona erdi.

Emekçi Kadınlar (EKA) adına konuşan Fatma Yıldırım da bu süreçte 8 Emekçi Kadın'ın tutuklandığını hatırlatarak, tutuklanan kadın yoldaşlarının dosyalarında 8 Mart'a 25 Kasım'a katılmak, kadın cinayetler ile ilgili basın açıklaması yapmak ya da açıklamaya katılmak gibi kadın haklarını savunan basın açıklamalarına katılmalarının suçlama olarak yer aldığını söyledi ve genç bir kadın tutsağın da Kilis L tipi cezaevine götürüldüğünde çıplak arama işkencesine maruz kaldığını, ardından da sürgün edildiğini dile getirdi.

Fatma Yıldırım, "Tüm bu haksızlıklara ve hukuksuzluklara karşı çıkmaya devam edeceğiz. Emekçi kadınlara özgürlük şiarı ile zindanlardaki tüm emekçi kadınları selamlıyorum.

Ve herkesi işçiler emekçiler öğrencileri insan hakları savunucularını, kadın örgütlerini, emekçi kadınların ve zindanlardaki tüm yoldaşlarımızın özgürlüğüne kavuşması için dayanışmayı mücadeleyi büyütme çağırıyorum" diyerek açıklamayı bitirdi.

Açıklamaya destek veren Yapı Yol İş Sendikası'ndan Barış Kaya da bu süreçte tutuklananlardan birinin Sendika Örgütlenme Sekreteri Ergül Çiçekler olduğunu hatırlattı. Ergül Çiçekler'in 28 yıl cezaevinde yatmış olduğunu, tahliyesinden bu yana da en örgütsüz olan ve en güvencesiz çalışan kesim olan inşaat işçilerini örgütlemek için çalışmalar yaptığını, sadece İstanbul'da değil, pek çok şehirde inşaat işçilerinin sesi haline gelen Ergül Çiçekler'in derhal serbest bırakılmasını istedi.

Açıklama, "NATO Tutsaklarına Özgürlük" ve "Anti Emperyalist Tutsaklara Özgürlük" denilerek sonlandırıldı.

Kürt İşçilere Faşist Saldırıları

2 gün önce Zonguldak'ta Kürt işçilere yönelik faşist saldırının ardından, dün de Düzce'de faşistler mevsimlik Kürt işçilere saldırdı.

Şırnak'ın Cizre ve Silopi ilçelerinden Zonguldak Alaplı'ya fındık işçiliği için giden 70'i aşkın işçi ve aileleri, iki gün üst üste saldırıya uğradı. 21 Ağustos günü saldırıya uğrayan Kürt işçiler, 22 Ağustos sabahı Dem Parti İlçe merkezine giderek yaşananları anlattı. İşçiler saldırıya uğradıklarında jandarma müdahale edip saldırganları uzaklaştırsa da, akşam tarladan dönüşte yeniden aynı faşist grubun saldırısı gerçekleşti. Olay yerinde jandarma olsa da, saldırıyı engelleyemedi.

Alaplı Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından adli sürecin başlatıldığı söylenirken, işçiler *"Halkımızın can güvenliğinin sağlanması kamu makamlarının sorumluluğundadır"* dedi.

Dün ise Düzce'nin Cumayeri ve Gümüşova ilçelerinde çalışmak için Mardin'den giden Kürt işçiler faşist bir grubun saldırısıyla karşılaştı.

İşçiler saldırının akşam saatlerinde kaldıkları evin bahçesinde oturdukları sırada gerçekleştiğini anlattı

ve bir grubun evlerine gelerek bıçak çekerek küfürler yağdırmaya başladığını söyledi. *"Buradan gitmemiz gerektiğini, bizi burada istemediklerini söylediler"* diyerek polisi aradıklarını, polisin gelerek saldırganlara müdahale ettiğini söylediler.

Güvenliklerinden endişe eden işçiler, polisin müdahalesine rağmen benzer saldırılarla karşılaşma kaygıları taşıdıklarını söylüyorlar.

Son haftalarda mecliste "Kürt sorununun çözümü!" için atılan adımlar üzerinden köpürtülmeye çalışılan şovenist histeri, Kürt halkına karşı nefret, Kürt işçilere karşı saldırılar şeklinde meyvesini veriyor.

Kürt halkına, Kürt işçi sınıfına yönelik yaratılmaya çalışılan nefreti, halklar arasına yaratılmaya çalışılan bu uçurumu, halkların mücadele birliği ile aşacağız.

İrkçilik Ve Kadın Düşmanlığının Merkezi

Kadınlar Birlikte Güçlü (KBG), Göçmen Geri Gönderme Merkezleri'nde göçmenlere, kadınlara yönelik cinsel saldırıları Taksim Tünel Meydanı'nda 19 Ağustos günü yaptığı eylemle protesto etti.

Ocak ayında Rojava'yla enternasyonal dayanışmayı büyütmek, HTŞ'nin katliamlarına karşı ses çıkarmak için yola çıkan Halkların Karavanı üyeleri, Türkiye'de gözaltına alınmıştı. İçlerinden Alman aktivist Paula Meier, gözaltına alındıktan sonra sevk edildiği geri gönderme merkezinde işkence gördüğünü, bir erkek görevli tarafından tecavüze uğradığını birkaç gün önce ifşa etmişti.

Kadınlar Birlikte Güçlü (KBG), Alman aktivist Paula Meier'e destek amacıyla ve gözaltında ve geri gönderme merkezlerinde kadınlara yönelik cinsel işkenceye son verilmesi talebiyle Taksim Tünel'de basın açıklaması yaptı.

Eylemde kadınlar sık sık "Gözaltında Tacize, Tecavüze Son", "Erkek Devlet Hesap Verecek", "Susmuyoruz, Korkmuyoruz, İtaat Etmiyoruz", "Jin, Jiyan, Azadî" sloganları attı. Basın açıklamasını KBG adına Simay Ada Kart okudu.

Kart, GGM'lerin kurulduğu günden bu yana göçmen ve kadın düşmanlığının, ırkçılığın ve işkencenin merkezi haline geldiğini, bu merkez-

lerde göçmenlerin çeşitli baskılarla sınırdışı edilmeye zorlandığını söyledi.

Açıklamada Sumud Filosu'yla Filistin halkıyla dayanışmak için yola çıkan Anna'nın ve yine Halkların Karavanı üyesi Alma'nın gözaltı süreçlerinde uğradığı cinsel işkencenin GGM'lerdeki saldırılardan bir kaçı olduğunu belirterek *"Direnen, mücadele eden kadınların iradesini kırmak ve kadınları cezalandırmak için hapishanelerde, karakollarda ve GGM'lerde çıplak arama, cinsel taciz ve cinsel şiddet adeta rutin bir uygulama haline getirilmiştir"* denildi.

Vatan Emniyet'ten Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi'ne, GGM'lerden karakollara kadar kadın bedenine yönelik baskıların kadınları mücadeleden

vazgeçirme amacı taşıdığını belirten Kart, çıplak aramanın bir "prosedür" değil, doğrudan işkence olduğunu vurguladı.

Paula Meier'in, *"Bu deneyimleri kadınlara anlatıyorum çünkü bunu direniş hikâyesine dönüştürmek hepimizin görevi"* sözlerini hatırlatan Kart, enternasyonalist kadın dayanışmasının büyütüleceğini vurguladı.

Kart, *"Paula da, Alma da, hapishanelerde, GGM'lerde şiddet gören hiçbir kadın yalnız değil, yalnız değiliz"* dedi.

KBG, *"Göçmenlere ve kadınlara yönelik bu saldırılara karşı, mücadelenizin ve dayanışmamızın engellenmesine karşı sokaklarda olmaya, sesimizi duyurmaya devam edeceğiz"* diyerek eylemi sonlandırdı.

Bir Çerçevenin Kaç Köşesi Olur?

Kenan Kızıl

Kimse artık sözcüklerle var olanı süslemesin. UKH büyük değerler yarattı, inkar edecek değiliz fakat kervan yarınla randevuludur ve yoluna devam ediyor.

İdeolojik politik iflaslar, daima süslü sözcüklerle saklanılmaya çalışılmıştır. Tam da böyle bir dönemi yaşamaktayız. Adına bir defa daha «süreç» denen bu konuya çokça yorumlar yapıldı. Sık sık kamuoyuna bazı görüntüler yansıtıldı ki, yenilir yutulur şeyler değildiler. Haliyle «sert» tepki ve eleştiriler de kaçınılmaz oldu. Bu eleştiriler UKH için «öfke», «kaba sınıfsal yaklaşım», «meseleyi anlamamak» gibi sözcüklerle karşılık bulsa da, ortadaki şey ne öfkedir, ne kabalık, ne de anlamamak; bu sınıf bilincidir. Ezilen sınıflar ve öncülerini karşıt sınıfa güvenmez, onun içinde olduğu oluşumlara da.

Yani adadan gelen açıklamalarla yere göğe sığdırılamayan, “büyük demokrasi” hamlesi, içi boş gevezelikle “kral çıplak” arasında bir yerde hayatımıza eşsiz bir renk katma iddiasıyla karşımıza dikildi. Maalesef.

Peki tüm bu süslü laflarla ortaya serilen ne? Süslü bir çerçeve. İçinde ne var? Doğru ya bir çerçeve varsa içinde kıymete değer bir şeyler olmalı. Sonuçta insanlar “Mona Lisa”yı görmeye gidiyor çerçevesini değil! Ancak bu çerçevenin ustaları için bu konu şimdilik önemli değil. Çünkü çerçeve öyle böyle değil, çok güzel. Altın, sedef kakmalı, mahir ustalarca yapılmış, baktıkça bakasınız gelir... Baktık ve baktıkça gördük ki, bu şey çerçeveden çok, açılı bir yamuk.

Şimdi ise tüm gazete ve haber kanallarında. Nereye bakarsak bakalım bu boş çerçeveyi görüyoruz, içindeki koca boşlukla. Konuyu açana da «Sus barış düşmanı», «Sus anlamıyorsunuz», «Bu bir yol hazırlığı» deniyor. Bu kadar önemliyse «sus» deneceğine, içine anlaşılır şekilde yazın ve kim kiminle nasıl barışıyor

görelim. İçine demokrasi ve barış yazılacağı ima ediliyor. Bazı şartlar yerine getirilirse yani demokrasi ve barış şarta bağlı ve şu an ikisi de yok. Bu şartlarda vay haline bu haritayı bir yere varmak ümidiyle kullananların...

Gerek bu haliyle gerek geleceğine dair tarafların söylemleriyle ele alırsak, ne kadar iyi niyetli olursak olalım sonuç değişmiyor. Bu ne “demokrasi”nin, ne barışın, ne de “tarihi bir sürecin” çerçevesi olabilir. Olsa olsa taraflardan birinin ideolojik iflasının diğerinin politik çevirmesinin çerçevesidir. Gerisi laf ü güzaf...

Olan şey; bir tarafın hiç bir şey vermediği ama diğer tarafın bu hiç bir şeyi “tarihsel bir süreç”miş gibi gösterme ve bunu bir kazanım olarak ilan etmesinden ibarettir. Bu çerçevenin içinde Ulusların Kendi Kaderini Tayin Hakkı gibi sorunun özüne dair hiç bir şey yoktur. Bu şartlarda oraya koca koca harflerle “Demokrasi” diye yazılsa ne olacak. Bu olsa olsa Atina Demokrasisi olur. Zincirin pranganın ve köle kaniyle beslenenlerin demokrasisi...

Sık sık Marksizmi aştığını söyleyen UKH’nin önümüze koyduğu bu şeye bakınca insan söylemeden duramıyor: Bu bir şeyi aşmak değil, bu ideolojik, politik iflas. Ne aşmaya çalıştığınız şeyin yanına yaklaşabildiniz, ne de “tarihi süreç” adıyla süs-

lediğiniz bu kırıntıların herhangi bir kazanımla alakası var.

Kimse kusura bakmasın, kral bal gibi de çıplak. Her şeyi verip hiçbir şey almamak kazanım değil, başarısız bir müzakereciliktir. Küçümsemiyoruz. Ortada küçümsemecek bir şey yok. Eğer bardağın dolu tarafı olsaydı, görürdük. Bomboş ve çatlak bir bardak var ortada. Bu haliyle, bu bir halk adına değil bir hareket adına yürütülen bir “süreç” olmanın ötesinde değildir. Açıkçası bu yaşananlardan dolayı gelecekte bunlardan kimse gururla bahsetmeyecektir. Bu çerçevenin içine ne yazılırsa yazılsın gerçek anlamı şudur: “Eski tas eski hamam!” Bütün bu süslü lafları, ünlemleri, vurgulamaları bir kenara sıyrınca, ortaya çıkacak olan rengarenk tavus kuşu değil, başını kuma gömen deve kuşudur.

Bir dönemin değil bir anlayışın sonuna gelindi. Artık yeni bir süreç başlayacak. UKH’nin yerini, yükselen sınıf mücadelesi alacak. Belki biraz bocalayacak, belki ayak sürtecek, belki de hemen kızılca bir tufana dönecek. Bunun dışındaki yollar iflasla randevuludur. Kimse de artık sözcüklerle var olanı süslemesin. UKH büyük değerler yarattı, inkar edecek değiliz fakat kervan yarınla randevuludur ve yoluna devam ediyor.

Kadınların Örgütlü Gücüyle Sesimizi Yükselteceğiz

TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası bünyesindeki sendikali son mühendis iken, haksız ve hukuksuz gerekçelerle işten çıkarılan EMO İstanbul Şubesi Örgütlenme Sekreteri Nursemin Yıldız'ın eylemi, 50 gündür devam ediyor. Nursemin Yıldız, hak gasplarına, sendikasılaştırma ve emek düşmanlığına karşı kararlı mücadelesiyle emeğine sahip çıkan kadınların kararlı mücadelesini temsil ediyor.

Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi örgütlenme sekreteri elektrik mühendisi Nursemin Yıldız, 16 Haziran 2026'da EMO Genel Merkezi tarafından hukuksuz biçimde işten çıkarılmıştı.

Yaklaşık iki yıldır görev yapan Yıldız, işten çıkarma sürecinde İş Kanunu hükümlerinin ihlal edildiğini, çıkış bildiriminin 17 gün geriye dönük yapıldığını, fiilen çalıştığı günlerin yok sayıldığını, SGK bildirimlerinin eksik yapıldığını ve ihbar tazminatının ödenmediğini belirterek 8 Temmuz günü EMO İstanbul Şubesi önünde basın açıklaması yaparak işine iade edilmek için eyleme başladı.

Nursemin Yıldız, işten çıkarılmasının sadece bireysel bir hak gaspı değil, EMO İstanbul Şubesi üyelerinin seçikle ortaya koyduğu iradeye yönelik antidemokratik bir müdahale olduğunu da ifade ediyor.

EMO bünyesindeki yetkili sendikaya üye son mühendis olduğunu, işten çıkarılmasıyla birlikte odada sen-

dikali mühendis kalmadığını belirten Yıldız, EMO yönetimini çalışanların sendikal haklarını ortadan kaldırmakta olduğunu ifade etti. Yıldız, kurumun kendi çalışanlarının haklarını korumadığını ve bu şekilde mühendislerin haklarını savunamayacağına işaret ediyor.

İşine geri dönmek için mücadele eden Nursemin Yıldız, sadece işten atılmaya değil, aynı zamanda sendikal faaliyetin engellenmesine, çalıştığı kurumun iradesine müdahale edilmesine karşı da mücadele ediyor.

Nursemin Yıldız'ın mücadelesini yakından takip eden Emekçi Kadınlar (EKA), eyleminin 44. günü olan 20

Ağustos'ta Harbiye'deki şube binası önünde kurduğu direniş masasına ikinci kez dayanışma ziyaretinde bulundu.

Nursemin Yıldız'ın, kadınların örgütlü gücü ve kararlılığıyla haksızlığa karşı seslerini yükselterek bir örnek olduğunu ifade eden EKA "Hak gasplarına, sendikasılaştırma dayatmalarına ve emek düşmanlığına karşı omuz omuza mücadele etmeye devam edeceğiz. Mühendislerin ve tüm emekçilerin hakkı teslim edilene, Nursemin işine iade edilene kadar yalnız bırakmayacağız!" diyerek kadınların örgütlü mücadelesinin ve dayanışmanın önemini vurguladı.

KDHC-ABD Ve Savaşlar Üzerine

Çeviri Kolektifi

KCNA haber sitesinden çevrilmiştir.

Kore İşçi Partisi Merkez Komitesi Bölüm Direktörü Kim Yo Jong'un 19 Ağustos günü, küresel güvenlik krizini tırmandıran önemli uluslararası konularla ilgili açıklamasıdır:

Mevcut öngörülemez ve karmaşık uluslararası durumun eğilimi, dünyanın farklı bölgelerinde jeopolitik krizin tırmanmasının ve barış ve istikrarı arzulayan uluslararası toplumun ciddi endişesinin bir kaynağıdır.

Ortadoğu'da çatışma döngüsü devam ederken, dünyadaki çatışma ve kaosun zirvesi olan bu bölgede, bölgesel ülkeler arasındaki güvensizlik ve anlaşmazlık daha da derinleşiyor, kan dökülmesi durmaksızın sürüyor ve benzeri görülmemiş siyasi ve ekonomik istikrarsızlık dünya çapında daha da kötüleşiyor.

Batı grubunun Ukrayna'yı ve-kalet savaşı aracı olarak kullanarak, Rusya'ya stratejik bir yenilgi yaşatma yönündeki pervasız ve çatışmacı niyeti nedeniyle, uzun süreli silahlı çatışma aşaması Avrupa'da daha ciddi bir boyuta ulaştı.

Yüzyıllardır dünyanın en büyük gerilim noktası olan Kore Yarımadası'nda bile, ABD ve ona bağlı güçlerin jeopolitik genişleme girişimleri ve açgözlü silahlanma çabaları nedeniyle bölgesel güvenlik ortamı sürekli zorluklarla karşı karşıya.

Sadece Orta Doğu ve Avrupa'da değil, Kore Yarımadası da dahil olmak üzere Asya-Pasifik bölgesinde de hegemonik güçlerin keyfi uygu-

Dünyadaki çatışma ve kaosun zirvesi olan bu bölgede, bölgesel ülkeler arasındaki güvensizlik ve anlaşmazlık daha da derinleşiyor, kan dökülmesi durmaksızın sürüyor

lamaları ve güç istismarı nedeniyle gerilim döngüsünün devam ettiği dünyanın mevcut durumu, tüm ülkeleri adalet ve eşitliği arama, ulusal güvenliklerini ve çıkarlarını savunma konusunda ilkeli duruşlarını daha net bir şekilde ortaya koymaya çağırıyor.

KDHC, Soğuk Savaş'ın sona ermesinden bu yana sistematik olarak ciddileşen ABD ve Batı'nın Rusya'nın güvenliğine yönelik tehdidinin, mevcut Ukrayna krizini tetikleyen ana faktör olduğu görüşünde ve duruşunda değişmeden kalmaktadır.

Avrupa'nın daha iyi bir geleceği, Rusya Federasyonu'nun temel çıkarları ve iradesinden ayrı olarak gerçekleştirilemez.

Çatışmanın nedenini ortadan kaldırmadan, Ukrayna krizine son vermenin ve bölgede sürdürülebilir ve kalıcı bir barış sağlamanın ana çözümü olduğuna inanıyoruz. Ve Rus hükümetinin ve halkının ulusal egemenliği, güvenlik çıkarlarını ve toprak

bütünlüğünü savunma yönündeki haklı eylemini tam olarak destekliyoruz.

Bu vesileyle, Zelenskiy grubunun uydurduğu ve yaydığı "ek birliklerin gönderilmesi" teorisinin Kiev'in temelsiz bir saçmalığı olduğunu ve Ukrayna krizinin başlamasından ve uzamasından tamamen ABD ve Batı'nın sorumlu olduğunu açıkça belirtmek isterim.

KDHC ile Rusya Federasyonu arasındaki genel iş birliği, BM Şartı'nın amacı ve ilkesiyle uyumlu olan ve egemenlik hakkının yasal bir kullanımı alanı olan iki taraf arasındaki kapsamlı stratejik ortaklık anlaşmasına sıkı sıkıya bağlıdır.

KDHC, müttefik niteliğine uygun olarak KDHC ile Rusya arasındaki devletlerarası anlaşmanın bir tarafı olarak görevine sürekli olarak odaklanmakta ve buna sınırsızca sadık kalmaktadır.

KDHC, Japonya'nın askeri geniş-

leme girişimini, Kore Yarımadası da dahil olmak üzere Asya-Pasifik bölgesinde güç dengesizliğine yol açan tehlikeli bir faktör olarak ciddiyle takip etmekte ve bunu potansiyel ve gelecekteki bir tehdit olarak görmektedir.

KDHC, Japonya'nın yeniden silahlanmasını ciddi bir tehdit olarak görmektedir. Bu, KDHC'nin Japonya'ya daha fazla dikkat ettiği ve onu askeri bir hedef olarak gördüğü yönünde güçlü bir algıya sahip olduğu anlamına gelir. Ayrıca Japonya'nın güvenliğinin daha tehlikeli bir durumda olduğuna da işaret etmektedir.

Askeri liderliğimiz, Japonya'nın tehdidini caydırmak ve kontrol altına almak için askeri stratejisinin bir parçası olarak bunu değerlendirmeye başladı bile; bu tehdit ciddi bir güvenlik sorununa dönüşüyor veya bunun ötesinde daha fazlasını yapmayı hedefliyor.

Başka bir deyişle, bu, Japonya'nın yanlış bir seçim yapmaya kalkışması durumunda, hayatta kalmasının imkansız olduğu, anında yıkıcı bir darbeye karşılaşacağı anlamına gelir.

Japonya'nın askeri gelişimi, ateşi söndürmek için petrol kullanmaya benzer intiharvari bir eylemdir.

Biz, devletimizin güvenlik çıkarlarına ve bölgesel güvenlik ortamına yönelik en büyük tehdidin ABD'den geldiği gerçeğine dayanarak, güçlü bir güç bakış açısıyla tehlikeyi ortadan kaldırmak ve gerçek barış ve istikrarı sağlamak için temel bir yaklaşım biçimini sürekli olarak sürdürüceğiz.

ABD başkanının birkaç gün önce aniden duyurduğu ABD-Güney Kore ortak askeri tatbikatının azaltılmasına gelince, bunu yorum yapmaya değmez buluyoruz ve hiç ilgimiz yok.

Tatbikatın ölçeğinin ve süresinin azaltılması, kışkırtıcı ve saldırgan bir özelliğe sahip askeri tatbikatın doğasının değişmesi anlamına gelmez.

Bu yıl içinde ABD ve Güney Kore, Şubat ayındaki ikili hava tatbikatı Buddy Squadron, Mart ayındaki küçük birlik tatbikatı ve büyük ölçekli ortak askeri tatbikat Freedom Shield, Nisan ayındaki ABD-Güney Kore Donanması ortak kurtarma tatbikatı, ortak mayın savaşı tatbikatı ve büyük ölçekli ortak hava tatbikatı Freedom Flag, Mayıs ayındaki ortak hava eğitimi Hercules Guardians ve Temmuz ayındaki ortak lojistik destek tatbikatı ve ikili hava tatbikatı Buddy Squadron dahil olmak üzere, zaman ve mekân boşluğu olmaksızın farklı alanlarda ve kürelerde ortak askeri tatbikatlar gerçekleştirdi.

Bu, yakın zamanda azaltıldığı söylenen tatbikatın tamamen bu tür tatbikatlarla değiştirildiğini göstermektedir.

Bu kesin bir gerçek olmasına rağmen, Güney Kore, devam eden

Yüzyıllardır dünyanın en büyük gerilim noktası olan Kore Yarımadası'nda bile, ABD ve ona bağlı güçlerin jeopolitik genişleme girişimleri ve açgözlü silahlanma çabaları nedeniyle bölgesel güvenlik ortamı sürekli zorluklarla karşı karşıya.

savaş tatbikatının birilerinin saldırısını simüle eden savunma amaçlı bir askeri tatbikat olduğunu iddia etti ve "sağlam Güney Kore-ABD ittifakının" güçlendirilmesinden ve nükleer denizaltının devreye alınmasının hızlandırılmasından bahsetti; bu da tatbikatın düşmanca doğasını tamamen ortaya koymaktadır.

ABD ve Güney Kore arasındaki ortak askeri tatbikatların istikrarlı bir şekilde düzenlendiğine ve hâlâ devam ettiğine, bireysel tatbikatların azaltılmasına veya kısaltılmasına değil, daha çok dikkat ediyoruz ve bunun KDHC'ye karşı açık düşmanlıklarının bariz bir ifadesi olduğunu doğru bir şekilde görüyoruz.

Eğer ABD, son önlemini sözde iyi niyet göstergesi olarak yayabileceğini düşünüyorsa, istediği cevabı alamayacaktır.

KDHC ve ABD liderleri arasında kısa süre önce bir görüşme olduğuna dair Washington'dan gelen haberlere gelince, bundan hiç haberim yok ve belki de bu, yüce liderliğimizin dış politikasıyla ilgili bilmediğim tek şey olabilir.

Devlet başkanımızın Trump hakkında kişisel olarak iyi anıları ve duyguları olduğunu birkaç kez açıklamıştım.

İki lider arasındaki ilişki hâlâ mükemmel.

Bunun dünya tarafından bilindiğini ve şaşırtıcı bir durum olmadığını düşünüyorum.

Ancak, ABD'nin KDHC'ye yönelik düşmanca politikası değişmeden kalmış ve ABD ile takipçileri, şu anda bile KDHC'ye karşı şiddet içeren askeri faaliyetler yürütmektedir.

Aynı şekilde, KDHC'nin güvenliğini tehdit eden güçleri kontrol altına almak amacıyla egemen haklarını kullanmasının son derece makul, uygun ve gerekli olduğunu ve bunun iki ülke liderleri arasındaki mükemmel ilişkilerle hiçbir ilgisi olmadığını vurgulamak isterim.

Tarih ve gerçeklik, KDHC'nin daha güçlü bir caydırıcı güce sahip olması durumunda bölgenin dengeli ve istikrarlı bir güvenlik yapısının korunmasının mümkün olduğunu kanıtlamaktadır.

Yoldaş Kim Yo Jong'un açıklamasının kısa özeti:

-Rusya'ya ek KDHC askeri gönderildiği iddialarını yalanladı.

-ABD'nin askeri tatbikatların ölçeğini küçültmesinin, KDHC'nin ilgisi çekmediğini söyledi.

-ABD ile hiçbir iletişim kurulmadığını belirtti.